



אבי ולדמן, העולם הזה

הרגשתי שאני עוזר לו בכך שאני יושב איתו ומדבר על זה.

„אין לי שליטה

עצמית”

ה מוגבלת שלי היא שאני לא יודע לסטג ביקורת. העיתונאים יודעים זאת, יודעים שאני מחזיר מלחמה ומנצלים זאת. אני לא יכול לאמר: „לא קראתי, לא שמעתי...“ זהו שקר כל עוד הביקורת בונה — מילא, אבל כשהביקורת היא כאסת, סרקסטית, כשמנסים להיות הפסיכיאטרים שלי ררך העיתונות... ביום השישי, לפני שבוע, עליתי על הבימה בצוותא. היה קהל אוהד ביותר. ומה אני עשיתי? פרקתי מיטען נגד

עוד מיגרעת שלי היא חוסר שליטה עצמית. הייתי רוצה לפתח יותר כושר לשלוט על עצמי. כל פעם אחרי שאני מאבד את השליטה, אני אומר לעצמי שיותר זה לא יחזור. אני מתרגז, אני מרגיש מפסיד, מפסיד, וזה חוזר עוד פעם.

„נורא מאמין

באסטרולוגיה

אני נורא מאמין באסטרולוגיה. אני סרטן עם אופק של טלה. כך לי אדיר לשבת עם אסטרולוגים. קודם

בטלוויזיה. הסתכלתי כמוניטורים (מכשירי הפיקוח) וראיתי את עצמי אחרי ההקלטה. ראיתי, פה ושם, קמטים.

לא יודע אם זה מפחיד, אבל צריך להתחיל לחשוב, לחשוב אם עד עכשיו עשיתי מה שרציתי.

פתאום אני מפחד מהמות, מפחד מאוד. אני עסוק בזה הרבה, ואני פחד מזה. כשאני מעמיק בזה — אני בורח מידי. איך? חיבוק לטלי, או נשיקה לילדה.

על הקבר שלי ארצה שישימו סולבים ונרקיסים.

מה זה להיות בגיל 40? אני פחות מסתכל בעצמי, כי כשאני מביט במראה — אני מגלה שערות שיערה... מצד שני, כשאתה חי בסביבה האוהבת אותך — אז זה פחות חשוב. המישפחה שלי כבר יודעת שכאשר אני רוצה בכך — אני נראה בסדר. כשאני עובר ברוחב — ילדות אולי פחות מסובכות את הראש מאשר לפני כמה שנים, אבל הנשים מסובכות יותר.

מדוע אני לא משנה את התלתיזם כי אני לא מחפש לי סטציום.

תרמית? אנשים קבעו שהתלתיזם זה חלק מהתרמית שלי, התרמית הסקסית. לי אין כוח לשינויים כאלה. לפני שבוע צפיתי בהופעה של אריק איינשטיין בטלוויזיה, וחשבתי: „אוהו, הכרארם מתחיל להדקן“.

למולי, אני פונה כומר גם לקהל יותר מבוגר. אלי פונות גם זקנות ואומרות: „אריק, אנחנו שומעות רק אותך, עוזבות את הבישול ורצות למכשיר...“

השקט שאני מקרין כיום הוא תגובה ישירה על הרעש שיצרו סביבי. בעבר ניהלו אותי. לא נתנו לי שום צ'אנס שבועולם להחליט. כיום אני מקשיב, אבל מחליט לבד. ההערכה לתקליט שווה בעיני הכל. מי צריך פאבים שמאכזבים?

לא מפריע לי שנפסק ההרוא סביבי. לא מרגיש פחות כוכב. לצאת ולהיראות — טלי היא שמשכה אותי. זה (הכוכבות) קרה לי בגיל 29. פגשתי את שלמה ארצי בברית-נוודון. היכרנו זה את זה מקודם. הוא כתב עבורי שיר, וכך התחיל ללכת לי. מעולם לא היתה לי כמיהה להיות IN. לא הווי לי להיות IN. הווי לי שהרברים קרו בתל-אביב.

נסחפתי לחייהפאבים. התקופה הזאת נמשכה בערך שנתיים. אז עוד לא הייתי נשוי. הייתי חבר של טלי. הייתי ישן בכל יום עד הצהריים, ובלילה מבלה בפאבים. הייתי נלחץ לי שם בפינה ומפחד שיזמינו אותי לשיר, או שמישהי תנסה להתחיל איתי.

המינהג הזה — להישאר ער עד מאוחר בלילה — נשאר לי עד עצם היום הזה. השוען הבילוגי כבר התקלקל, אבל כיום אני מנצל את זה. פעם נראה הבית שלי כמו תחנת רכבת: הטלפון לא הפסיק לצלצל,



סיני עם אמר. אמא היחה מין תרנוולח כזאת...

כל, אני נהנה מזה. אני מאמין בכלל במיסטיקה, מהופנט מזה. אני מתייעץ לפעמים עם מרים בנימיני. אני לא בונה על זה. זה עניין של תקופות.

„אני מפרח

מהמוות”

אני בן 39. מישוהו אמר לי, לא מוזמן: „אריק, אתה מתקרב ל-40...“ יונתן גפן אמר: 39 — גיל מגעיל! השבוע הקלטתי שלושה שירים

אריק סיני השבוע

פתאום אני פוחד מהמות מאוד מאוד

ביחסים עם בני-ארם, אני פשוט מרגיש שאני הולך אחורה. לכן נוצר הרושם המוטעה.

אני הכי מבסוט, כשמישהו קורא לי „אריה“. כך קראו לי הורי, כשהייתי ילד.

בשבועות האחרונים, כשהזרתי לכותרות, מתקשרים אלי פתאום אנשים שלא שמעתי מהם מזה חודשים, מאז שנגמר ההרוא. אני מוציא תקליט, משמיעים אותי ברדיו, מדברים עלי, וכל מי שנעלמו, לאס-לאט, בהדרגה, חוזרים. מזוייפים אני שונא אותם! אני מריח אותם מרחוק!

בשנתיים האחרונות החלטתי פשוט לשבת בצד, כי זה לא הלך. כשזה לא הולך — אז זה לא הולך. אין מה לעשות!

התפתחה כי ההרגשה ששבעים ממני. זוהי הרגשה כליכך מפחידה.

מה מפחיד? זה קשור, כל הזמן, לשאלה איך אקיים את המישפחה. (המשך בעמוד 35)

אנשים הסתוככו. כיום אני מסגן פגעי כאתרונה בהמן אנשים. אני יודע זאת, אבל אין ברירה.

מה אני זוכר מתקופת-הזוהר, הפאבים הרגש על איך להיראות. שתייה חריפה לא שתיתי. גם לא עישנתי סמים.

יש לי עיניים קטנות מדי, ואנשים חושבים שאני מעשן ומצוי בהשפעת סמים.

אני לא יודע לשחות. אני נרדם מייד. מייד תישאלי: „אז איך אתה מתפרק?“

„אני נתקף

פחדים נוראיים”

לפני כמה שנים נהגו לאמר עלי שאני קר, מרוחק, סגוב, מנסה לתפוס חתיכה לערב.

אני בכלל לא כזה. אני יצר קשרים כמהירות עם מי שאני רוצה. חוץ מהזמן שאני על הבימה, אני נסוג אחורה



אריק עם בתו ליהו. מה מפחיד? זה קשור כל הזמן לשאלה איך אקיים את המישפחה?